
PORTFOLIO

Words & Worlds -monikielinen luenta WUK-kirjallisuusfestivaalilla Wienissä 30.8.2026. Kuva: Aftab Husain

Romaanista **Rakastan vierasta** luetut saksankieliset käännökset: Satu Taskinen ja Almut Tina Schmidt

Rakastaa vierasta on olla kuin taapero, joka valikoimatta työntää suuhunsa kaiken tutustuakseen maailmaan, sinä sanoit.

(Ote trauma-aiheisen proosatetralogian toisesta osasta **Rakastan vierasta**.)

Nimeni on **Satu Taskinen**. Olen 56-vuotias kirjailija, koulutukseltani filosofian maisteri ja sosiaalineuvoja / aikuiskouluttaja. Voi tiivistäen sanoa, että kaikkea ammatillista taiteellista tekemistäni kuvaavat nämä kolme attribuuttia: filosofisuus, yhteisöllisyys, eurooppalaisuus. Tässä portfolioissa esittelen, mitä ne minulle merkitsevät ja kuinka ne näkyvät taiteellisessa työssäni.

Sisällysluettelo

Sivu

Kansilehti, taiteilijan lyhyt esittely, taiteellisen työn attribuuttien nimeäminen	1
Sisällysluettelo	2
<i>Rakastan vierasta</i> , romaani, proosatetralogian toinen osa. Huomionosoituksia ja arvioita	3
<i>Luomistyö</i> , romaani, proosatetralogian ensimmäinen osa. Huomionosoituksia ja arvioita	4
<i>Lapset</i> , romaanitrilogian päätösosa. Tunnustukset ja arvioita	5
<i>Katedraali</i> , romaanitrilogian toinen osa. Tunnustukset ja arvioita	6
<i>Täydellinen paisti</i> , romaanitrilogian ensimmäinen osa. Tunnustukset ja arvioita	7
Taiteellisen työn attribuutit 1: Etiikka, sosiaalisuus, yhteisöllisyys – pohjana filosofiaa ja psykologiaa	8
Taiteellisen työn attribuutit 2: Eurooppalaisuus. Oma kieli – ilmaisutapa	12
Saksannokset. Arvioita	15
Poimintoja muusta kirjallisesta työstä kirjallisuuden alalla ja asialla	18

Rakastan vierasta (Teos, 2026)

Proosatetralogian toinen osa

- [10 kirjaa, jotka kannattaa lukea nyt](#) –
Helsingin Sanomat, **Antti Majander**,
18.4.2026
- [„Yhteisön opit kantavat“](#), **Susanna Laari**
haastattelee, Helsingin Sanomat,
Satakunnan Kansa, (6.4.2026)
7.4.2026

Arvosteluja:

„*Rakastan vierasta* -romaanin taustalla - uskon - on vahvaa filosofista tietämystä, mutta Taskinen tuo aiheeseen perehtyneisyytensä romaaniinsa niin, ettei se synnytä minkäänlaista painolastia tai tunnetta teorian tunkemisesta osaksi fiktiota.

Teoksessa sukellaan syvälle ihmisen mieleen ja jouduin välillä hetken hengähtämään ennen kuin saatoin jatkaa lukemista, sillä romaanissa esitetyt havainnot niin ihmisen asemasta ylipäättään kuin erityisesti omassa yhteisössään ja nähdyksi tuleminen tarpeesta tarttuivat ihoon kontaktimuodin lailla.“

Ompu Martin 23.8.2026
kirjablogissa *Reader, why did I marry him?*

„*Rakastan vierasta* tuo mieleen Rachel Cuskin mestarillisen kyvyn johdatella arkinen tarina tai dialogi viittaamaan johonkin syvällisemmin todellisuutta jäsentävään yleismaailmalliseen kokemukseen.

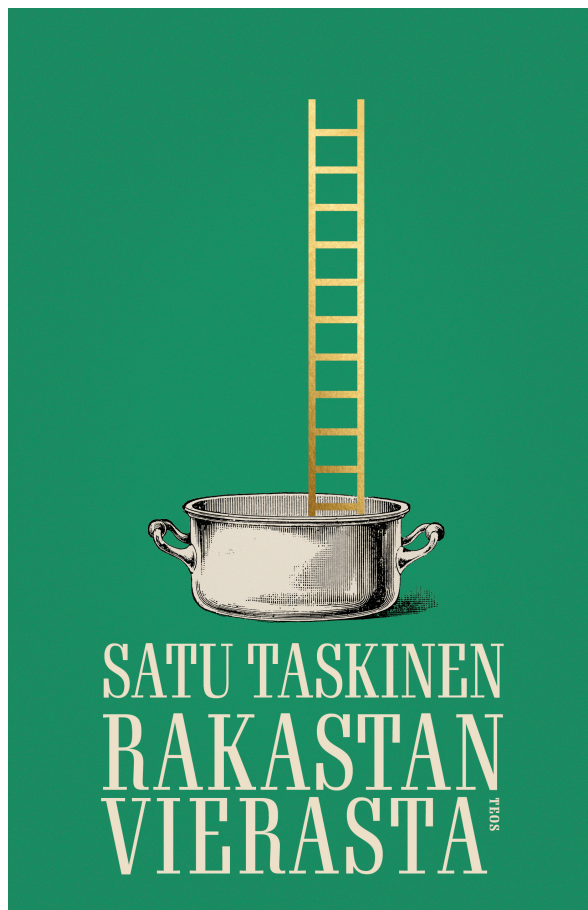
Lisäsi teos muistuttaa Jenny Erpenbeckille ominaista tapaa tarkastella ihmisyyden lainalaisuuksia neutraalisti ja kiihottomasti.“ **Heidi Heinonen, 4.5.2026** [Kaleva](#)

„Taskinen kirjoittaa tarkasti ja elävästi ja sitoo episodimaisista muistelo- ja ajatelmafragmenteista aidosti elämänmakuisen kokonaisuuden. Lisäksi hän saa ujutettua monitasoisten traumojen keskelle hämmentävän paljon terävää huumoria. (...)

Rakastan vierasta on taidokkaasti kirjoitettu selviytymistarina ja filosofisesti latautunut tutkielma ihmisen itseään koskevan ymmärryksen välineistä.“ **Tuomas Rantanen, Voima 4/2026**

„Jenni Saaren suunnittelemassa teoksen osuvassa kansikuvassa tikapuut uppoavat kattilaan. Kaikkietävä kertoja paljastaa mistä on kyse. Teoksessaan *Three Steps on the Ladder of Writing* Hélène Cixous toteaa, että „kirjoittaminen merkitsee hänelle etenemistä tikapuita pitkin syvyyteen. Porautumista asian ytimeen“.

Saman Taskinen tekee teoksessaan *Rakastan vierasta*. Sitä lukiessa pysähtelen tuon tuosta pohtimaan tekstistä esiin pulpahtavia ajatuksia ja kysymyksiä. Haluaisin istua lukupiirissä, joka ammentaisi pureksittavaa Taskisen moniaalle avautuvasta keitoksesta. Kuunnella osallistujien sieltä lusikoimien sattumien synnyttämiä mielipiteitä ja oivalluksia. Kenties silloin emme olisi niin vieraita toisillemme.“ **Hannele Salminen, 17.4.2026** [Matkailua ja kulttuuria](#)

Luomistyö (Teos, 2023)

Proosatetralogian ensimmäinen osa

- Suomen Kuvalehti -koosteessa „Vuoden 2023 kiinnostavimmat kirjat“
- "Luomiskertomus"-ohjelmasarja, YLE 2023. Jouko Salokorpi haastattelee
- "Oivallus, joka muutti elämäsi"-ohjelmasarja, YLE 2024. Marko Gustafsson haastattelee.

Arvosteluja:

„Kuinka monin tavoin tarina voi keskeytyä? Tuhansin eri tavoin, käy ilmi Satu Taskisen romaanista Luomistyö.“ **Jukka Koskelainen, HS, 27.3.2023**

„Satu Taskisen neljäs romaani käsittelee suunnan hahmottamista traumakokemuksen jälkimaaisemassa, kirjoittamisen prosessia sekä elämän jäsentämistä kertomuksena. Lyhyestä mitastaan huolimatta se on lukijoiltaan kärsivällisyyttä edellyttävä, kunnianhimoinen ja teemoiltaan laaja-alainen teksti. Selkeän tarinan sijaan lukijalle tarjotaan erilaisten mahdollisten tarinoiden juuria.“ **Joonas Sääntti, Kiiltomato, 6.7.2023**

„Se (*Luomistyö*) on kieltä, joka on proosaa joka on runoa. – Aivan kuin olisi hieman lähempänä elämää.“ **Maisku Myllymäki, instagram**

„Kuinka sanoitamme itsemme ja elämämme? kysyy Satu Taskisen romaani, joka tarkastelee kieltä hetkittäin täikamman tarkkuudella.“ **Marissa Mehr, Turun Sanomat, 31.5.2023**

„Vaan mitä tapahtuu siinä kohdassa kun valo ja pimeys vaihtavat paikkaa?“ **Ompu Martin, instagram**

„Hauska kuin Kafka.“ **Taru Torikka, Pieni Karanteenikirjakerho**

„*Luomistyö* kulkee poikkeuksellisia reittejä – Kirjallisuuden modernismin suunnannäyttäjää T. S. Eliot kirjoitti: Läsäoleva aika ja mennyt aika ovat kenties kumpikin läsä tulevassa ajassa ja tuleva aika sisältyy menneeseen aikaan. Inhimillinen maailmassa olemisen kokemus ei vastaa perinteistä tarinan kaavaa, jossa on alku, keskikohta ja loppu. Satu Taskisen uuden romaanin kertoja muotoilee asian elegantisti: ei ole kyse siitä, että asioita tapahtuu yksi toisen perään, vaan siitä, että minä elään monessa ajassa ja paikassa yhtä aikaa.“ **Tommi Melender, Suomen Kuvalehti, 13.4.2023**

Lapset (Teos, 2017)

Romaanitrilogian päätösosa

- *Tulenkantajat-palkintoehdokas 2018*
- *Saksannos Regine Pirschelin kääntämänä, Residenz-Verlag 2018*

Arvosteluja:

"Satu Taskinen jatkaa Euroopan sielun kuvaamista. -- Navidin kirvelevä monologi löytää takuulla lukijansa. -- Satu Taskinen on viimeistään tällä kirjallaan noussut aika ylös uuden kotimaisen proosan ranking-listalla."

HARRI NORDELL, HS 16.5.2017

"Romaani hätkähdyttää ajankohtaisuudellaan. (-) *Lapset* ei kompastu käsittelemään ksenofobiaa yksipuolisesti, kuten niin moni näinä päivinä, vaan laajenee suuremmaksi tutkielmaksi yleisinhimillisistä olemisen ja yhdessä elämisen ehdoista:"

MARISSA MEHR, TS 16.5.2017

(-) Lapsissa tapahtuu se proosan ihme, että yhden ihmisen ääni kasvaa yleisinhimilliseksi ääneksi. Puhe virtaa persoonan, identiteetin, sukupuolen, yhteiskunnallisen aseman ja historiallisen tilanteen asettamien rajojen yli. Taskinen ei ole kirjoittanut pelkästään romaania, hän on kirjoittanut mös koskettavan ihmisyysspuheenvuoron, joka osoittaa että hyvässä taiteessa sopii olla myös paatosta."

TOMMI MELENDER, PARNASSO 2017

"Satu Taskisen romaanin *Lapset* päähenkilön syvästi inhimillinen ääni ei voisi olla onnistuneempi.

-- Hän kirjoittaa komeasti, niin että jokaisen arkisen ajatuksen takana kulkee toisia tasoja. Navidin sisäinen puhe on todella kuin mielen liike: ajatusta seuraa havainto, havaintoa uusi ajatus, välähdys, tunne, uusi havainto, muisto ja taas ajatus ja niin edelleen. Navidista kasvaa niin käsin kosketeltava, että hetken kuvittelen tuntevani miehen."

MARJAANA ROPONEN, AAMULEHTI 9.5.2017

"Parhaimmillaan romaani voi olla kurkistus syvälle ihmismieleen. Sellainen on Satu Taskisen uutuus, joka kuvaa yhden ainoan iltapäivän kääntymistä iltaan vanhan opettajan näkökulmasta."

GLORIA 5/2017

"Loppu on pakahduttavan hieno." **INA RUOKOLAINEN, KESKISUOMALAINEN 19.6.2017**

„Taskisen romaani on ihmeellinen tutkielma ihmismielestä, ajattelusta ja assosiaatioketjuista.“

ME NAISET 17/17

"Taskinen kuvaa Navidin hyväntahtoisen ahdingon ammattitaidolla. Lähes yhteen pötköön kirjoitetussa tekstissä on rytmiä ja se kulkee kitkatta."

HERMAN RAIVIO, SUOMEN KUVALEHTI 7.7.2017

„Jos lapset kysyisivät, mihin yhteen asiaan tai sanaan tai ilmiöön ihmiselämä ikään kuin keittyy kokoon, voisin hyvällä omallatunnolla siinä hetkessä päättää ja sanoa: lohtuun.' Jos lapset tai aikuiset tai ihmiset ylipätään kysyisivät, miten aion selvitä tästä tilanteesta, joka heidän mukaansa on mennyt jo ihan liian pitkälle, voisin hyvällä omallatunnolla tässä hetkessä päättää ja sanoa: lukemalla Satu Taskisen *Lapset*. -- On olemassa erityinen lukemisen tapa, jota kutsun hartaaksi lukemiseksi. Sen ominaisimmat tunnusmerkit ovat maailman ulkopuolelleen sulkeva keskittyminen, häikäistyminen ja rakkaus luettua tekstiä kohtaan. Ja rakkaudesta, kuten tiedämme, löytyy aina oikea vastaus joka ikiseen pulmaan.' Se on rakkauden tarjoama happinaamari, jonka lukeminen on lukemista, jossa ei ole aikaa. Lukemista, jossa sanat menevät sormenpäistä läpi. Lukemista, jota ei voi lopettaa, vaikka on kamala pissahätä. -- *Lapset* on humanismi. Se on ihmisen osa, taivallus ja yritys elää.,, <http://readerwhydidimarryhim.blogspot.co.at/2017/04/satu-taskinen-lapset.html>

Katedraali (Teos, 2014)

Romaanitrilogian toinen osa

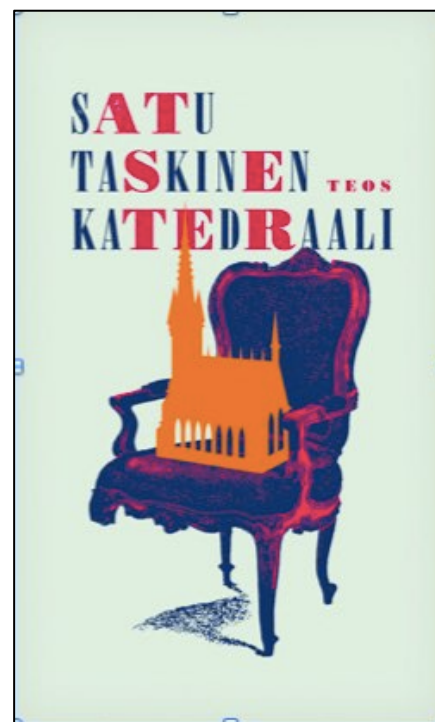
- *Toisinkoinen-kirjallisuuspalkinto 2014*
- *Ilmestynyt saksaksi Regine Pirschelin kääntämänä, Residenz-Verlag 2015*

Mukana yhteenvedoissa:

- *HS Teema 5/14 Kirjat – vuoden kiinnostavimmat kirjailijat ja kehutuimmat teokset*
- *Suomen Kuvalehti 49/14: Vuoden 2014 kiinnostavimmat kirjat – nämä kannattaa lukea*

Arvosteluja:

"Pakkokeräilijän tarinasta tuli mahtava romaani. Satu Taskisen toisen romaanin kysymykset ovat suuria: mitä tehdä, miten elää hyvä elämä. (--) Katedraalin intensiivinen ilmaisu tuo ilman muuta mieleen kirjailijan palkitun esikoisromaani *Täydellinen paisti* (2011). (--) **MERVI KANTOKORPI, HS 29.8.2014**

"Eheä kokonaisrakenne, kaunis kieli ja merkitykselliseksi kasvava symbolitaso nostivat Satu Taskisen Katedraalin yksimielisesti myös historian ensimmäisen *Toisinkoinen*-palkinnon voittajaksi." Raadin puheenjohtaja **Matias Koriseva, Käkriäinen, 4/14**

"Satu Taskisen toinen romaani *Katedraali* sopii täydellisesti sateisiin syyspäiviin, jolloin on aika pysähtyä ja lukea ajatuksella. (--) Taskinen nostaa taitavasti *Katedraalin* teemaksi ihmisen tarpeen hallita ja vaikeuden hyväksyä. (--) kirjan päätyttyä olo tuntuu aiempaa kevyemmältä ja mieli hieman avarammalta. Terapia on ilmeisesti toiminut."

KAISA JÄRVELÄ, AAMULEHTI 26.9.2014

"Onko minun pakko lukea tämä kirja, kysyn, ja paiskaan sen yöpöydälle. Vain tarttuakseni hetken kuluttua kirjaan uudelleen. Satu Taskisen Katedraali on raivostuttava, koukuttava ja hämmentävä kertomus yhden perheen tragediasta. (...) palkitulle esikoiselle hieno jatkumo. Se on kirja, jonka pelkistetyimmänkin kirjahyllyn omistaja haluaa säilyttää kätensä ulottuvilla, jotta siihen voi aika ajoin palata uudelleen."

KIRSTI VUORELA, LÄNSI-SAVO 21.9.2014

"Hitaasti, nauttien lukevalle *Katedraali* on omiaan."

KAISA NEIMALA, SK 43/2014

"Taskinen maalaa taidokkaasti kuvaa kitkeristä perhesuhteista ja valtapeleistä, joita sisarukset pelaavat."

MARTTA KAUKONEN, ILONA 11.10.2014

"Sisäistä monologia peilaava tajunnanvirtatekniikka sekä keskittyminen mieleen ja tunteisiin tekevät *Katedraalista* modernin proosan loisteliaan perillisen."

HEIDI HEINONEN, KALEVA 24.11.2014

"Mellan raderna finns en civilisationskritisk varning för vart den rika världens slöseri kann leda oss. Samtidigt påminner Satu Taskinsens roman om att den mest besvärliga och i sina egna ögon misslyckade individ har ett människovärde. Det gäller att ta hand om varandra medan tid är." **MARIANNE BARGUM, HUVUDSTADSBLADET 22.02.2015**

Täydellinen paisti (Teos, 2011)

Romaanitrilogian ensimmäinen osa

- *Helsingin Sanomien esikoiskirjapalkinto 2011*
- *European Book Prize –ehdokkuus 2012*
- *Akateemisen kirjakaupan esikoisteos –palkinto 2012*
- *Helsingin yliopiston kotimaisen kirjallisuuden pääsykoekirja 2014*
- *Ilmestynyt saksaksi, Transit-Verlag 2013*

Arvosteluja:

"Päivän hyvä uutinen on Satu Taskisen voitto Helsingin Sanomien esikoiskirjakilpailussa. *Täydellinen paisti* oli alusta lähtien myös Finlandia-raadin mieleen. (--)"

HANNU MARTTILA / HS.FI 16.11.2011

"Satu Taskisen *Täydellinen paisti* on hätkähdyttävä esikoisromaani. Se on niitä kirjoja, joista jää ikuinen muistijälki. (--) *Täydellisen paistin* äärellä saa nauraa vedet silmissä."

HELENA MIETTINEN, KESKISUOMALAINEN 17.8.2011

"Satu Taskisen esikoisteos *Täydellinen paisti* kertoo ulkopuolisuuden tunteesta ja pakottavasta halusta tulla hyväksytyksi. (--) oivaltavaa pohdintaa ja tragikoomisia hahmoja (—)."

HELI KESKINEN, AAMULEHTI 27.9.2011

"Pitkästä aikaa olen näin hidastellut kirjan kanssa vain pitkittääkseni nautintoa. (--) Satu Taskisen romaanissa kuuluu myös eurooppalainen vieraantuneisuus Franz Kafkan tapaan (--) Taskinen on paistanut erinomaisen maistuvan ja omaperäisesti maustetun herkkupaistin kirjallisille kulinaristeille."

Heidi Lakkala, Lapin Kansa 17.8.2011

"Henkilöhahmot ovat herkullisia. (--) Romaani kuvaa vierauden tunnetta, joka kumpuaa jostain syvemmältä kuin ulkomailla asumisesta." **Salla Simukka, Suomen Kuvalehti 37/2011**

"Teoksessa vilahtelee myös kitkeränhauskoja huomioita sekä itävaltalaisuudesta että suomalaisuudesta. (--) Lopulta on vaikea sanoa, mikä aiheuttaa Tarun räikeänä loistavan ulkopuolisuuden, hän itse vai muut."

Elina Syrjänen, Etelä-Saimaa 8.10.2011

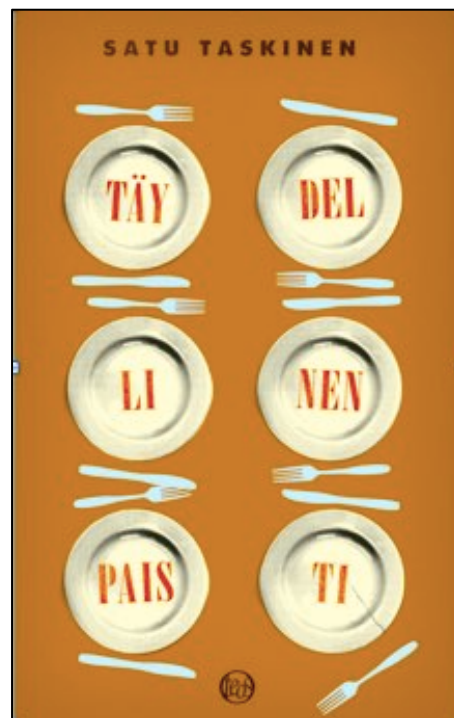
"Kirja alkaa hauskana satiirina ja iskee heti naisellisuuden ytimeen, jossa parhaimmillaan täydellisen kontrollin tarve kohtaa fyysisen kömpelyyden. (--) Lihakimpaleen vertautuminen Tarun kohtaloon toimii hyvin, sillä molemmat aiheuttavat melkoisesti ongelmia niin raakoina kuin kypsinäkin."

Mari Viertola, Turun Sanomat 13.9.2011

Taskinens person- och relationsbeskrivningar är oerhört träffsäkra (--). Romanen är intensiv och ofta berättandet så levande att det känns som om man själv satt med vid bordet." **ANNA VON BONSDORFF, Ny Tid, 2012/42-43**

„Täydellinen paisti on romaani ulkopuolisuudesta, mutta yhtälailla se on romaani siitä, millaista on olla nykyaikainen ihminen, joka elää hyvin pitkälti itsetarkkailun kautta. (--) sanan parhaimmassa mielessä arkinen romaani. Se ei ole pelkästään hyvin kirjoitettu, se on myös hyvin hauska, neuroosien juhla.“

HS-esikoisteospalkintoraadin puheenjohtaja **ANTTI MAJANDER JA RAATI, 15.11.2011**

Etiikka, sosiaalisuus, yhteisöllisyys – pohjana filosofiaa ja psykologiaa

Ennen kirjailijan uraani: Teoreettisen filosofian lopputyöni nimi on *Etiikka – elämisen filosofian ensimmäinen filosofia*. Käsittelen siinä ihmisen sosiaalisuutta, tunteita ja terapiaa.

Olen valmistunut Hollannista *The Humaniversity Institute for Therapy and personal Growth* – instituutista. Erikoisalaani ovat humanistisen psykologian metodit kuten encounter ja bioenergetikka sekä sosiaaliset meditaatiot. Itävallassa minulla on sosiaalneuvojan ammattinimike ja vuosituhannen alusta ennen päätoimiseksi kirjailijaksi ryhtymistä toimin Wienissä päätyökseksi aikuiskouluttajana monissa erilaisissa syntyperäisten itävaltaisten ja maahanmuuttajien koulutuksissa Wienin kauppakamarin talouden edistämiskeskuksessa WIFI:ssä 12 vuoden ajan.

Filosofis-psykologinen ote elämään on minulle ollut ominaista aina. Se yhdistettynä kielen mysteeriiin ja vapaaseen ilmaisuvoimaan on tehnyt minusta kirjailijan ja näkyy myös uusimmassakin projektissani: **trauma-aiheisessa proosatetralogiassani**, josta valmiina on kaksi ensimmäistä osaa.

Kirjallinen työni rakentuu tietoisuuden ja tunteiden tutkimisen ympärille. Pohdin erilaisten maailmankuvien muodostumista filosofian ja psykologian kautta. Yritän ymmärtää ihmisen tekoja, niiden takana piileviä ajatuksia ja tunteita. Uskon, että tämä pohdinta vaikuttaa ihmiskunnan kehitykseen kohti aikuista vastuullisuutta, heikompien puolustamista ja elinympäristön suojelua ja säilyttämistä. Tähän pohdintaan liittyy oleellisena katse ja analyysi kohti sitä eurooppalaista kulttuuri- ja sivistysperimää, joille uskomuksemme tänä päivänä rakentuvat.

Setting up at the beautiful Literaturhaus Zürich

Before the show...

... and in action: Satu Taskinen, Henriikka Tavi, Riikka Pelo, Pauliina Haasjoki

Psykologiasta erityisesti humanistisen psykologian metodien näkemykset tuntuvat teoksissani (*Täydellinen paisti*). Filosofian alueelta romaanitrilogiani päätösosassa *Lapset* tuntuvat **Emmanuel Levinas, Kant ja Sokrates**. Taustalla vaikuttaa myös neurotieteilijä, psykologi **Tania Singerin** tutkimustyö myötätunnosta ja empatiasta. **Kierkegaardilla** (*Katedraali*) ja **Nietzschellä** (*Täydellinen paisti*) on osansa. Koko romaanitrilogiaa kokoa ja taustoittaa sosiaalipsykologien **Joseph Luftin** ja **Harry Inghamin** teoria siitä, millaisia käsityksiä meillä on tai ei ole itsestämme ja toisistamme, ja mitä niistä kulloinkin paljastamme. http://www.joharinikkuna.fi/index.php?page=0_Mikä+Johari%3F.html **Trauma-aiheista proosatetralogiaani** kirjoittaessani taustatutkimus on laajentunut erityisesti traumaterapeutti **Dami Charfin** näkemyksiin.

Sosiaalisuus ja yhteisöllisyys näkyvät keskeisenä maailmankuvassani ja ihmiskuvassani.

Romaanitrilogiassani ihmisten väliset suhteet ja tunteet ovat keskiössä. Kulloisenkin minäkertojan kautta yritän näyttää niitä mekanismeja, joiden uskon olevan kaikille ihmisille yhteisiä, yli kansallisuusrajojen-, ikä- ja yhteiskuntaluokkien. En tee taidetta opettaakseni jotain tiettyä oppia, mutta voi silti sanoa, että jos minulla jokin itseni ulkopuolelle ulottuva tarkoitus puhtaan

itseilmaisun lisäksi on, niin: lisätä ihmisen tietoisuutta itsestään. **Omien tunteiden tunnistaminen ja niiden kanssa elämään opettelu on kaiken ihmisen tekemisen ytimessä.**

Eva Schörkhuber, Satu Taskinen, Eric Kläring, Andreas Pavlic, Thomas Pörtl valmistautuvat kirjallisuusihtaan „Erzählen im 307A“, 10.9.2026 Stuwerviertel,

Itse taiteen tekemisessä olen niin ikään mieluusti yhteisöllinen. Näiltä osin elän niin kuin saarnaan. Arvostan ryhmätyötä ja toisten kanssa prosessointia paljon. Luonnostaan kansainvälisessä Wienissä olen ollut pitkäjänteisesti yhteistyössä muiden taiteilijoiden kanssa. Suurimmaksi osaksi he ovat kirjailijoita kuten syntyjään saksalainen **Almut Tina Schmidt**, jonka kanssa esiinnyimme *Wienin Kultursommer* -festivaalilla elokuussa 2023 teemallamme katse ulkoa *Wienin Europa blickt auf Wien* ja jatkamme yhteistyötämme toisiamme tukien ja residenssikirjoitusprojektia hahmotellen.

Trauma-aiheisen tetralogiani toista osaa, romaania ***Rakastan vierasta***, teki syyskuussa 2026 tunnetuksi yleisöä osallistava kuulijoita tuvan täyteen houkutelut taiteilijaryhmämme kirjallisuusluenta „**Erzählen im A307**“.

Sunnittelemme laajempaa kokonaisuutta kotikorttelissamme, Stuwerviertel-kirjallisuuspäiviä. Ja koska projektin ensimmäinen luenta oli todellakin iso menestys, suunnitelmat jatkuvat entistään innostuneemmin. Yhteistyöstä yksi seuraa toista: luentaillassa oli vieraana myös journalisti [Bernhard Odehnal](#), jonka Wienin kulttuurista yhteiselämää tunnetuksi

tekevä [„Zwischenbrücken Magazin“](#) -projektissa seuraavaksi esiinnyin.

Yleisö kuuntelee „Erzählen im A307“

Eva Schörkhuberin kanssa pidimme yhteisen luennan teemasta „Kuolema, joka aina oli läsnä, vaikka emme huomanneetkaan sitä“ syksyllä 2023 wieniläisessä [Roland Schweizerin](#) legendaarisessa kulttuurikahvilassa Café Else. Yhteistyötä on Rolandin ja Evan kautta syttynyt muusikoiden [Tini Trampler ja hänen yhtyeensä Playbackdolls](#) kanssa: **Literarischer Gospel Chor Wienin Valofestivaalin avajaisissa lokakuussa 2025**. Idea Tinin projekteissa on aina yhteisöllisyys,

„Kuolema, joka aina oli läsnä, vaikka emme huomanneetkaan sitä“

solidaarisuus ja subversiivisuus. Nämä adjektiivit sopivat erittäin hyvin myös nykyiseen kotikortteliini Stuwervierteliiin, missä meitä taiteen tekijöitä paljon asuu, unohtamatta graafikko **Anna Wolfia**, muusikko **Stephan Sperlingiä** ja kuvataiteilija-osuuskuntamiestä **Eric Kläringiä**, jonka A307-tiloissa toteutimme projektimme syyskuussa 2026. Ja monia muita.

Yhteisöllisyys, toisten tukeminen ja eri kielten ja kulttuurien ja muistien kokeminen on taiteessa(kin) hyvä asia. Ja hauskaa. Siksi olen iloinen kutsuista myös monikielisen, ministeriön ja kaupungin tukeman kirjallisuusjulkaisun [Words and Worlds](#) luentatilaisuuksiin Wienin *Literaturhausissa* ja *WUK-kulttuurikeskuksessa*. Tätä kautta proosatetralogiani uusin romaanini **Rakastan vierasta** sai ihan ensimmäisen saksankielisen yleisönsä. **Sarita Jenamani** ja **Aftab Husein** tekevät tärkeää työtä sen puolesta, että monet äänet kuuluvat. On ihmeellistä, miten ihmisestä näkyy yhtäkkiä uudet syvyydet ja kerrokset hänen vaihtaessaan lukukieltä yhteistä saksasta omaan äidinkieleensä!

Aiempia ryhmähankkeita ovat olleet **KOMPOSITIO** -monitaiteellinen kirjallisuuskiertue saksankieliseen Eurooppaan lokakuussa 2014 Frankfurtin kirjamestareiden yhteydessä. Nuoren Voiman liitto tuotti. Ohjaajina olivat **Anna-Mari Karvonen** ja **Akse Pettersson**
<http://kompositiotour.blogspot.co.at>

Toinen esimerkki: **NORDIC AUTHORS FOR THE FUTURE OF LITERATURE** – Pohjoismaisten kirjailijoiden seminaari *Saaren kartanossa* ja Helsingissä toukokuussa 2015. Pohdimme kirjoittamiemme esseiden pohjalta intensiivisissä aivoriihissä, voiko kirjallisuudella muuttaa maailmaa ja jos niin miten – jopa pelastaa sen! Tutustuimme toistemme tähänastisiin töihin ja esteettisiin näkemyksiin sekä pidimme luentatilaisuuden *Nuoren Voiman Liiton* tiloissa ja haastatteluseSSION yhteistyössä *Suomen Penin* kanssa Rikhardinkadun kirjastossa. Organisoiva ja ideoiva työryhmä: **Leena Parkkinen** ja Satu Taskinen.

Iloinen olin myös kutsusta osallistua **CROWD**-kiertueeseen vuoden 2016 keväällä ja kesällä. CROWD on yhteiskunnallisiin ajankohtaisiin teemoihin osallistuva kansainvälinen projekti Pohjois-Euroopasta Välimerelle. Mukana projektin aloituskierroksella oli yhteensä n. 100 kirjailijaa 38 maasta. Luentatilaisuuksia pidettiin niihin tottuneille ryhmille mutta sen lisäksi ihmisille, joille

kirjallisuus ei syystä tai toisesta vielä ollut osa heidän elämäänsä. Tehtiin vierailuja mm. kouluihin ja vanhainkoteihin ja järjestettiin workshoppeja. <http://crowd-literature.eu>

Vankka näkemykseni on: ihmisen itsetuntemus ja sen syventäminen ei taiteessa eikä missään ole itsekeskeistä silmien sulkemista ympäröivältä maailmalta ja hädältä, vaan päinvastoin vastuun ottamista. Se vaatii hyvin paljon rohkeutta ja voimia. Ei ole helppo käsitellä omia kipupisteitä ja uskomuksia, kyseenalaistaa ja arvioida omia käsityksiä oikeasta ja väärästä. Etenkin sillä silmällä, ettei kyse ole syyllisen vaan ratkaisujen löytämisestä, pääsemisestä konflikti- ja solmukohdista eteenpäin, parempaan ja vastuullisempaan, aikuisempaan yhteisölliseen elämään. **Kyse on ihmisyyden perustutkimuksesta. Tämä on ajassamme ensiarvoisen tärkeää.** Ihminen sanoo yhtä ja tekee toista, miksi? Usein sitä ihminen itsekin ihmettelee, etenkin jälkeenpäin, kun tuli tehtyä jotain todella pöljää niin kuin esimerkiksi sota. On muitakin vaihtoehtoja. Mutta niiden löytymiseksi ihmisen on oltava valmis tarkastelemaan oman identiteettinsä syvyyksiä. Näitä asioita pohdin teoksieni lisäksi mm. kahdessa puheenvuorossa.

1) Avajaisitelmäni Kustavin kirjallisuusviikolla 2016: <http://www.vkkustavissa.fi/data/uploads/2016/satu-taskisen-avajaisitelmäe-kustavin-kirjallisuusviikolle-2016.pdf>

2) Lahden kirjailijakokouksen alustus *Kirjailija tasapainotaiteilijana*: http://www.liwre.fi/images/Taskinen_suomi_LIWRE2015.pdf

Työni filosofis-psykologisesta laadusta on arvioissa ja blogeissa kirjoitettu:

"(--) *Katedraali* vastaa kysymykseen [mitä tehdä, miten elää hyvä elämä] koko painollaan. Romaani on erinomaisesti rakennettu yksinpuhelu, joka harhailee globaalista katastrofista aina perheen sisäisiin traumoihin. Ja kuten arvata saattaa: ei löydy yhtä syytä ihmismielen lamalle." Mervi Kantokorpi, HS 29.8.2015

„Taskinen (born 1970) examines the world of the European middle class: how to live in a world that is growing increasingly unequal without becoming anxious and without a sense of guilt; where do the limits of personal responsibility lie? (--) Finnish critics have also placed a positive emphasis on the moral philosophical approach of the novels (--)“ Mervi Kantokorpi / Books from Finland <http://www.booksfromfinland.fi/2014/11/in-the-shadow-of-the-cathedral/>

Blogaajan valinta. "Taskinen on nero luomaan neuroottisia kertojia, ja hänen ajatuksenjuoksunsa häikäisee." Karoliina Timonen, Anna 50/2014

„Huikeaa on se, miten yhden vuorokauden ja yhden ihmisen pään sisällä tapahtuvasta harhailevasta monologista piiryy kuva perheestä ja sen jäsenten välisistä suhteista, jännitteistä ja rooleista. Taskinen sukeltaa syvälle henkisesti horjahtaneen ihmisen mieleen, ja tekee sen erinomaisesti.“ <http://psrakastankirjoja.blogspot.fi/2015/01/satu-taskinen-katedraali.html>

Arto Kivimäki
21 · 🌐

Lahden kirjailijakokouksen toisena päivänä oli sellainen olo että kokousta olisi kestänyt viikko, niin paljon uusia asioita, ihmisiä ja tapahtumia oli tullut nopeaan tahtiin, yöunien kustannuksella. Jatkuvaa keskittymistä puheenvuoroihin ja väittelyihin, keskustelua ja pohdiskelua, ajatusleikkejä ja vakavia kysymyksiä, paralleleleja, paradokseja, virhepäätelmiä ja johtopäätöksiä. Aivot revittelivät. Juha Hurme sanoi ihmisen olevan multaa joka tietää olevansa multaa. Kirjailijat on siitä jännää sakkia että joukkoon mahtuu joka sorttia, yhteistä on se että jokainen on osaltaan antanut lisävalaistusta kysymykseen, millaista multaa me oikein olemme. Kreikan seitsemän viisasta aikoinaan tulivat siihen tulokseen, että elämänohjeista tärkein on "Tunne itsesi". Lause kirjoitettiin Delfoissa temppelin seinään. Ja miksi se on niin tärkeä? Luulen, että Satu Taskinen on nähnyt jotain olennaista: "Ihmisen itsetuntemus ei ole omaan napaan tuijottamista vaan vastuun ottamista."

**Neljännen kerroksen kirjoituksia:
Viisaita sanoja viileässä teltassa**
NELJÄNNEN KERROKSEN KIRJOITUKSIA, BLOGSPOT....

Tykkää · Kommentoi · Jaa

Eurooppalaisuus

"Med Satu Taskinen har den finska romankonsten fått en ny fräsch röst med centraleuropeiska förtecken."
MARIANNE BARGUM, HBL 22.2.2015

Helsingin Sanomien esikoisteospalkinto 2011. Ote perusteluista:

Palkintoraati kiitti *Täydellistä paistia* leimallisen eurooppalaiseksi romaaniksi, "eikä se johdu yksinomaan siitä, että tapahtumapaikkana on Wien."

"Suomalaista traditiota enemmän romaani tuntuu liittyvän suurten eurooppalaisten romaanien jatkumoon, ja sillä on selvää sukulaisuutta vaikkapa **Thomas Bernhardin** tuotannon kanssa", raati perusteli palkintoa.

Romaania ulkopuolisuudesta, itsetarkkailusta ja suomalaisnaisen epätoivoisesta sukulaispäivällisen valmistuksesta luonnehditaan palkitsemisperusteissa myös hyvin hauskaksi.

Uutinen / Huvudstadsbladet 6.9.2012:

Olen edelleen suomalainen, vaikka olenkin asunut puolet elämästäni jossain toisessa maassa ja kulttuuriympäristössä, viimeiset 26 vuotta Itävallassa, Wienissä. Yhdistän etenkin suoruteni ja sitkeyteni – joista molemmista olenkin saanut kaikki nämä vuodet tasaisin väliajoin kuulla - juuri suomalaiseen luonteenlaatuun.

Kolme ensimmäistä romaanini on käännetty saksaksi. Olen osallistunut kutsuvieraana Euroopassa moniin kansainvälisiin ryhmähankkeisiin, festivaaleihin ja luentatilaisuuksiin, niin kirjailijana kuin juontajana ja organisoijana, en pelkästään saksalaisella kielialueella vaan muissakin maissa. Näiden kautta olen saanut tuoda suomalaisuutta ja suomalaista kulttuuria aktiivisesti Eurooppaan ja eurooppalaiseen tietoisuuteen. Ei-suomalainen ympäristö on rikastanut maailmaani. Samaan aikaan olen minä rikastuttanut ei-suomalaista ympäristöäni.

En ole ainoastaan suomalainen, olen mm. myös wieniläinen, ihminen, saunahullu nainen. Keskieurooppalaisten yhteiskuntien ja sivistyksen vanha ja monipolvinen kehitys tuntuu ja näkyy arkiympäristössäni koko ajan. Perheeni on usen sukupolven ajan ollut kansainvälinen eikä sen nuorimmalle jäsenelle, 19-vuotiaalle siskontytölle, monikielisyys Suomessakaan ole erikoisuus.

Eurooppalaisuus merkitsee erityisyyksien vuorovaikutusta yhteisen sivistyksen kiikkustuolissa. Ajattelun, kielten ja tapojen sekoittuminen on aina ollut ja tulee olemaan eurooppalaisen elämän ytimessä. Se näkyy eleissä ja tottumuksissa, mikä tuli jälleen kerran selväksi, kun taannoin itävaltalaisen sukulaisopettajan kanssa suunnittelin yläasteikäisille kotitalouden ammattikoululaisille Suomen kulttuuria esittelevää päivää tyypillisine ruokineen. Ei ollutkaan aivan selvää, mikä ruokalaji „alunperin“ on kotoisin Suomesta, Ruotsista tai Venäjältä. Ja oliko se Wiener Schnitzel sittenkin alkuaan Italiasta vai ei. Kirjailijalle erityisen kiinnostavaa on, miten tämä sekoittuminen näkyy ajattelussa ja kielessä.

Satu Taskinen nominerad för europeiskt litteraturpris

Författaren Satu Taskinen har med sin debutroman *Täydellinen paisti* (Den fullkomliga steken) nominerats för litteraturpriset European Book Prize.

FNB
Publicerad:
6.9.2012 10.39
Uppdaterad:
6.9.2012 10.45

Tidigare har finländska författare som **Hannu Lunttila**, **Kjell Westö** och **Sofi Oksanen** varit nominerade för priset i romanserien. Oksanens *Puhdistus* (Utrensning) vann priset för två år sedan.

Finsk litteratur
Satu Taskinen

European Book Prize delas i december ut för sjätte gången. Prisjuryn består av journalister från europeiska medier. Finland representeras i juryn av Helena Petäistö från MTV3. Den grekiske filmregissören **Costa-Gavras** är juryns ordförande.

Det delas ut priser för en roman och en essä, som uttrycker europeisk framtidsstro. Priset går på 10 000 euro.

Oma kieli - ilmaisutapa

Operoiminen jatkuvasti kahdella tai useammalla kielellä vaikuttaa ajatteluun ja sitä kautta takaisin omaan kielelliseen ilmaisuun. Horisontti ulos- ja sisäänpäin laajenee, syvenee. Kun ajattelutavat ja erilaiset näkökulmat niin käsitteiden kuin arjen tasolla hiertävät toisiaan, limittymät toisiinsa, haastavat toisiaan ja liittyvät yhteen, syntyy jotain uutta.

Omassa kielessäni näkyy rajoja ylittävä villiys ja tarkka – niin itsen kuin ympäristön – havainnoiminen, jopa havainnoimisen pakko, mutta myös yllättävä ja usein uusia näkökulmia rohkeasti avaava katse. Myös: lauseideni on sanottu pidentyneen, niiden ”soundin” muuttuneen.

„*Rakastan vierasta* -romaanin taustalla on vahvaa filosofista tietämystä, mutta Taskinen tuo aiheeseen perehtyneisyytensä romaaniinsa niin ettei se synnytä minkäänlaista painolastaiatai tunnetta teorian tunkemisesta osaksi fiktiota.“ Omppu Martin 23.8.2026 kirjablogissa *Reader, why did I marry him?*

„*Rakastan vierasta* tuo mieleen Rachel Cuskin mestarillisen kyvyn johdatella arkinen tarian tai dialogi viittaamaan johonkin syvällisemmin todellisuutta jäsentävään yleismaailmalliseen kokemukseen. Lisäksi teos muistuttaa Jenny Erpenbeckille ominaista tapaa tarkastella ihmisyyden lainalaisuuksia neutraalisti ja kiihottomasti.“ Heidi Heinonen, 4.5.2026 [Kaleva](#)

„Jenni Saaren suunnittelemassa teoksen osuvassa kansikuvassa tikapuut uppoavat kattilaan. Kaikkitietävä kertoja paljastaa mistä on kyse. Teoksessaan *Three Steps on the Ladder of Writing* Hélène Cixous toteaa, että ,kirjoittaminen merkitsee hänelle etenemistä tikapuita pitkin syvyyteen. Porautumista asian ytimeen’.
“ Hannele Salminen, 17.4.2026 [Matkailua ja kulttuuria](#)

"Taskinen on onnistunut mainiolla tavalla vetämään yhtäläisyysmerkkejä sinne, missä harva niitä näkee. (--) Omaperäisyydessään ja oivaltavuudessaan Täydellinen paisti on ehdoton helmi syksyn esikoisteosten joukossa." Heidi Heinonen, Kaleva 16.11.2011

"Suomalaisnainen haluaa järjestää itävaltalaispuolisonsa perheelle ikimuistettavan ihanat pyhäinpäiväjuhlat. Tärkeintä on onnistua valmistamaan täydellinen paisti. (...) Tästä lähtökohdasta syntyy riemastuttava kertomus yhdestä päivästä, ulkopuolisuuden tunteesta ja ihmisten kohtaamattomuudesta. (...) Kirja on tikahduttavan hauska, mutta silti hämmästyttävän surumielinen.“ Annamari Saure, Me Naiset 50/2011

"In recent years the Finnish novel has been refreshed by central European tones in the work of authors including Kristina Carlson, Katri Lipson and Sofi Oksanen. Among these reforming powers is Satu Taskinen, whose first novel, *Täydellinen paisti* ('The perfect roast', 2011), won the Helsingin Sanomat prize for a debut work. (...) The author's style and the works' intense world have been compared to Thomas Bernhard, Elfriede Jelinek or W.G. Sebald (--)". Mervi Kantokorpi / Books from Finland <http://www.booksfromfinland.fi/2014/11/in-the-shadow-of-the-cathedral/>

"Satu Taskinen on mainio! Hän tekee sanoille ja lauseille mitä huvittaa, viskaa tiukat säännöt avoimesta ikkunasta (--) Hän laittaa värejä sekoitusastiaan, ravistaa napakasti, kaataa seoksen hymyillen kankaalle, ja kas - lopputulos on erikoinen, erilainen ja raikas, mutta kaikin tavoin toimiva teos. (--) Taskinen tietää mitä tekee. Hän on rohkea ja ennakkoluuloton, mutta ennen kaikkea huikean taitava kirjailija, joka pitää langat täysin hallitusti käsissään ensimmäiseltä sivulta viimeiselle." <http://psrakastankirjoja.blogspot.fi/2015/01/satu-taskinen-katedraali.html>

"Katedraali on monenlaisten ihmiselämässä turhien pyrintöjen symboli, ja minulle Katedraali on osoitus siitä, että kaikkea oikeasti ei ole vielä keksitty: kieli ja kirjallisuus pyrkivät uuteen. Taskinen näyttää suuntaa." <http://ilsela.blogspot.co.at/2014/11/satu-taskinen-katedraali.html>

Vaikka miten haluaisimme muuta, maailmankaikkeus on muuttuvainen. On harhaa ja tarpeetonta uskoa, että ihminen voisi sitoa identiteettinsä pelkästään muuttumattomiin arvoihin tai asioihin ja

sitten loppuelämänsä rentoutua tutussa ja turvallisessa. Jatkuvan muutoksen kanssa eläminen, avoimuus uudelle ja tuntemattomalle vaatii silti paljon, se vaatii jatkuvaa päätösten tekoa. On ihmisiä ja yksi maanosa, lopulta yksi planeetta.

" (--) Taskinen näkee itävaltalais-suomalaisen avoperheen pyhäinpäiväaterian valmistelussa kulttuurierojen taistelukentän ja osaa todella ottaa siitä kaiken irti. En lakkaa ihmettelemästä sitä taitoa ja vaistoa, jolla hän kohdistaa lukijan huomion kuhunkin romaaninsa henkilöön, myös hieman salaperäiseen ja ulkopuoliseen naapuriin, juutalaissyntyiseen rouva Bergeriin – hän edustaa tässä hienossa eurooppalaisessa romaanissa toiseutta, jonka osana on jälleen kerran jäädä ulkopuolelle ja murtua.“ HANNU MARTTILA / HS.FI 16.11.2011

Eurooppalaisuus on muunkinlaista kuin kansallisuuksien välistä integraatiota. Yksi innostava esimerkki on kansainvälinen kirjallisuusfestivaali *Hausacher LeseLenz*, jossa tekstiäni synkronitulkattiin kahden viittomakielen tulkin välityksellä niin kuulevalle kuin kuulovammaiselle yleisölle. Hehän yleensä jäivät luennoista paitsi. Iso kirkko oli tupaten täynnä. Kokonaisuuteen kuului myös kuoro-osuuksia. Kokemus oli suurelle yleisölle ensimmäinen laatuaan, avaus erittäin onnistunut ja moniaalla kiitetty.

Dossier: Hausacher Leselenz
Hausacher Leselenz
Inklusionslesung setzt Glanzlicht auf Hausacher Leselenz
Poetisch-sinnliche Botschaft beim »mehrsseitig/meersaltigen« Literaturfestival
15. Juli 2015

3 / 3 © Panoramastudio

HINTERGRUND
»Signal: Das Leben geht weiter«
Nur wer ganz vorn saß, konnte nachvollziehen, wie das funktionieren konnte, dass Helene Jarmer, österreichische Nationalrätin der Grünen und Präsidentin des Österreichischen Gehörlosenbundes, die Lesung in Gebärdensprache übertrug – wo sie die Autorin doch selbst nicht hören konnte: In der ersten Reihe saß Gebärdensprachdolmetscherin Delil Yilmaz, der Taskinens Text synchron übersetzte, Helene Jarmer gab diese Übersetzung weiter. Der Text gefiel ihr sehr gut, »er ist ein Signal, dass das Leben weitergeht, das ist wichtig für jeden Menschen!«. Sagte – oder besser gebärdete – sie nach der Lesung im Gespräch mit dem Offenburger Tageblatt. Delil Yilmaz gab dies weiter und erläuterte, dass jede Sprache ihre eigene Gebärdensprache habe, es gebe selbst Dialekte. Helene Jarmer's hörende vierjährige Tochter wächst fünfsprachig auf: Sie spricht außer Englisch, Deutsch und Spanisch ihre »Muttersprache«, die österreichische Gebärdensprache und die Sprache ihres gehörlosen Vaters, die spanische Gebärdensprache.

„Kumpi puhuikaan nyt kovempaa, viittomakielen tulkki vai kirjailija, oli varmasti monen kysymys yleisössä, kun Satu Taskinen yhtäkkiä kuiski ja rajat kuuluvan ja ymmärrettävän välillä katosivat.“ (Charlotte Reinhard, Schwarzwälder Bote 16.7.2015.)
”Loisteliäs päätös *Hausacher LeseLenz* – festivaalille.”
Satu Taskinen lukee

otetta toisesta romaanistaan *Katedraali*. Helene Jarmer kääntää viittomakielelle. Taustalla kuorolaisia. Tekstin signaali: *Elämä jatkuu*. (Mittelbadische Presse 15.7.2015, teksti, kuvat: Claudia Ramsteiner)

Teoksiani luonnehditaan usein tragikoomisiksi ja hauskoiksi. Hauskuus syntyy uusista näkökulmista, epätavallisista analogioista, assosiaatioista, logiikan murtumisesta. Siitä, ettei ihminen usein näe, mitä hän tekee ja viestittää. Ja siitä, että lukija sinkoaa omalta ajatusraiteeltaan johonkin odottamattomaan suuntaan. Naurua on monenlaista. Se voi olla helpottavaa, hereille ravistavaa ja sivaltavaa tai rakkaudellista, myötätuntoista, surullista. Vaikka minulle on teksteissäni myös ominaista tietty liioittelu tai nojaaminen absurdiin, kirjoitan silti loppupeleissä tavallisista ihmisistä. Kuvaan meitä kaikkia, ihmistä yleensä, Matti ja Maija Meikäläiset ovat minun silmissäni useimmiten terveitä neurootikkoja. Kun kirjoitan nyrjähtäneistä ekistensseistä, kyse on aste-eroista, ei eri kategorioista. Pyrin avaamaan, ymmärtämään, näyttämään, tukemaan.

Katedraalista kirjoitettua:

”Harvoin saa lukea näin koskettavaa ja rehellistä kuvausta itsetuhoisesta ihmisestä, (--). Ahdistuksen takana on lämmin sanoma jokaisen ihmisen tärkeydestä (--).“ MARJAANA ROPPONEN. HÄMEEN SANOMAT 25.1.2015

Saksannokset. Arvioita.

Saksankielinen käännös romaanista *Lapset* on ilmestynyt nimellä **Kinder** (Residenz-Verlag, 2018) Regine Pirschelin kääntämänä.

Satu Taskinen gelingt mit diesem Roman das faszinierende Experiment, die Gedankenwelt ihres Ich-Erzählers in all seinen ungefilterten Facetten dazustellen. [Quelle: Tina Schraml, **BÜCHER MAGAZIN**]

Was schliesslich passiert – und was vorher geschah –, das entfaltet Taskinen überaus kunstvoll. [Quelle: Bettina Kugler, **ST. GALLER TAGBLATT**]

Dieser Roman macht keine Pause, buchstäblich nicht. Das gesamte Buch besteht aus nur zwei Absätzen, hat keine Kapitel, springt zwischen Handlungen und Gedanken, es passiert wenig und doch unglaublich viel. All das zur gleichen Zeit. Auf dieses Buch muss man sich einlassen wollen. Dann aber ist es eine unglaublich berührende Geschichte über vertane Chancen und schwere Verwundungen, die unbedingt lesenswert ist. [Quelle: Oliver Herzig, **XING**]

Für Liebhaber stiller, tiefgründiger Erzählungen sehr zu empfehlen. [Quelle: Helmut Egg, **BUCHPROFILE MEDIENPROFILE**]

(...) es gelingt Taskinen, den Leser in einen beklemmenden Sog aus Handlung und Gedanken zu ziehen, die nahtlos ineinander übergehen. (...) Ein schwermütiger, aber sehr berührender und lesenswerter Roman. [Quelle: Stefanie Lind, **FINNLAND MAGAZIN**]

Es entwickelt sich ein Sog, dem man sich nur schwer entziehen kann. [Quelle: Doris Göldner, **BIBLIOTHEKSNACHRICHTEN**]

Satu Taskinen ist mit „Kinder“ ein ungewöhnliches Buch gelungen, das von einer positiven Grundstimmung geprägt ist, in die sich erst nach und nach dunkle, melancholischere Züge mischen. Es ist ein kurzweiliges Buch, das nach dem Schluss in einem weiterwirkt und beim Leser ein diffuses, aber auch glückliches Gefühl hinterlässt. [Quelle: Daniel Wellinghausen, **DEUTSCH-FINNISCHE RUNDSCHAU**]

Satu Taskinen gehört zu den finnischen Schriftstellerinnen, die sich nicht damit begnügen, eine Geschichte zu erzählen, sondern versuchen, durch die Auswahl ihrer Sujets und die Art, wie sie diese bearbeiten, etwas Essenzielles über die *Conditio humana* in unserer Gegenwart fassbar zu machen. [Quelle: Stefan Moster, **JAHRBUCH FÜR FINNISCH-DEUTSCHE LITERATURBEZIEHUNGEN**]

Saksankielinen käännös romaanista *Katedraali* on ilmestynyt nimellä **Die Kathedrale** (Residenz-Verlag, 2015) Regine Pirschelin kääntämänä.

Worte, Bilder, poetische Fetzen treiben in rhythmischen Schüben vorüber, bilden Strudel und Muster und reißen unser Herz, unser Bewusstsein mit. [Quelle: **BADISCHE ZEITUNG**]

Ihr feiner Sinn für das Absurde macht aus dieser Geschichte eine intensive Suche der existenziellen Art. **[Quelle: Katrin Mirtschink, PANKEBUCH]**

Satu Taskinens Roman ist ein in Sprache gegossenes Meisterwerk an Lebensphilosophie. **[Quelle: Maria-Christine Leitgeb, DIE PRESSE]**

Satu Taskinen mutet ihren Lesern die Ungeheuerlichkeit, zu der Tea für ihre Umwelt geworden ist, langsam und dosiert zu. (...) Der Roman zeichnet das Bild einer kalten, verlogenen Bürgerlichkeit, die an sich selbst und ihren Ansprüchen hinter einer glänzenden Fassade zugrunde geht. Und er stellt existenzielle Fragen: Was darf man anderen zumuten? Was von ihnen verlangen? Was muss man dafür zu geben bereit sein? Was annehmen können? Und natürlich: Was ist Familie, was macht sie mit uns? (...) Wieder einmal eine Autorin, die man sich merken muss. Empfehlung. **[Quelle: Oliver Herzig Xing, „Bücher, Bücher, Bücher“]**

Kaurismäki küsst Trakl. **[Quelle: Rüdiger Dittrich, GIESSENER ANZEIGER]**

Beklemmend, grotesk, ironisch – ein großartiger Roman, der davon erzählt, wie aus einer gutwilligen, ungeschickten Tochter ein Messie wird. **[Quelle: Patricia Brooks, BUCHKULTUR]**

Eine interessante Variante des Themas "Familie und ihre Abgründe". **[Quelle: Verena Burkeljca, ekz]**

Es passiert eigentlich nicht viel in dem Roman von Satu Taskinen, und trotzdem kann man ihn kaum aus der Hand legen. **[Quelle: Ellen Norten, KULTUREXTRA]**

Die Gedanken, die Gefühle und der Körper – dieser Dreiklang und die ständige Wechselwirkung dazwischen, darüber schreibt Satu Taskinen mit so viel Empathie und einem feinen Sinn für das Skurrile, dass sie das Kunststück vollbringt, aus familiären Grabenkämpfen philosophische Fragen abzuleiten, die zutiefst berühren... **[Quelle: Tina Schraml, BÜCHER]**

... einfach unwiderstehlich. **[Quelle: Sylvia Köchl, ANSCHLÄGE]**

Satu Taskinen arbeitet mit einer präzisen, nüchternen Sprache, die in ihrer Direktheit eine unglaubliche Sogwirkung erzeugt. Nach zwei Sätzen befindet man sich mitten im Geschehen, ist am Schauplatz. **[Quelle: Katharina Ferner, BIBLIOTHEKSNACHRICHTEN]**

Tea ist stets eine kluge und gewitzte Beobachterin. (...), dass man (...) als Leser aus ihrer Seelenpein sehr wohl ästhetischen Genuss ziehen kann, und keinen geringen, zeugt vielleicht von der latenten Unmoral der Literatur, sicher aber vom Können der Autorin. (...) Über den Einzelfall hinaus weisen in dieser Fabel von der verzweifelten Sammlerin Spuren in Richtung einer gesamtgesellschaftlichen Katastrophe, einer überindividuellen Schuld; aber diese Spuren bleiben vieldeutig. Tea und ihre beunruhigende Sammlung lassen sich nicht in einem größeren Zusammenhang auflösen. Auch das gibt dem Text sein Gewicht. **(Bernhard Oberreither, der Standard)**

Saksankielinen käännös romaanista *Täydellinen paisti* on ilmestynyt nimellä **Der perfekte Schweinsbraten** (Transit-Verlag, 2013) Regine Pirschelin kääntämänä.

Blog Frank Keil, Freier Journalist

ACHTUNG! EIN KNALLHARTER FAMILIENROMAN! [...] ein wunderbarer Lesestoff,

der voller Widerhaken steckt und der einen beim Lesen überaus gewinnbringend heraus fordert. [...] ein Roman, der vom Erleben der Fremde erzählt; der davon berichtet, wie engmaschig die jeweiligen Normen einer Gemeinschaft im Alltag verankert sind [...] Auch ein Frauenroman ist es, der sich die Duldsamkeit der Frauen vornimmt und nicht zuletzt ist das Buch eine Hommage an Wien, und der Leser und die Leserin wird sich dabei ertappen, wenigstens mal kurz darüber nachzudenken, mal wieder nach Wien zu reisen [...] Und nicht zuletzt ist Taskinens Stil zu loben, ihre mal leichte, mal tief ironische, mal auch bissige Schreibe, ihr Switchen zwischen scheinbar kleinteiligen Alltagsbeobachtungen und den großen Gedanken, und das mit zu erleben, macht schlicht großen Spaß.

Bücherfrauen, Januar 2014

Eine Empfehlung von Barbara Scholz

[...] Für Menschen mit Sinn für schrägen Humor ein Muss!

Lesetipp der Linzer Stadtbibliothek, September 2013

Bayerisches Fernsehen, Lesezeichen, 23. August 2013

Umfrage: Was lesen Sie?

[...] Ein sehr witziges Buch, das sowohl die österreichischen Verhältnisse karikiert, als auch die finnischen. Also ich finde es total empfehlenswert.

www.finnland-tour.de, 19. August 2013

Frank Rehag [...] ... durch und durch gelungenen Romandebüt.

lettreetagebuch, 9. Juli 2013

Moritz Malsch

[...] »Der perfekte Schweinsbraten« (unbedingt lesen!) beschreibt die Erlebnisse einer Finnin mit der österreichischen Daseinsform.

SonntagsZeitung, 16. Juni 2013

Patrick Wildermann

[...] Ein zartbitterer Familienroman mit einem kraftvollen Zug ins Absurde. Die Herkunft der finnischen Protagonistin tritt fast gänzlich hinter universelle Themen zurück - Aussenseitertum, Einsamkeit, Verzweiflung: Taru Korhonen ist in Wien mit einem Österreicher liiert und steht vor der Aufgabe, für dessen argwöhnische Sippschaft unter Führung von »Frau Mutti« das titelgebende Traditionsgericht auf den Tisch zu bringen. Mit viel Situationskomik und beklemmendem Hintersinn schildert Taskinen, wie ihre Heldin den dreisten Übergriffen der Familie bloss noch ein trotziges »Höpöhöpö« entgegensetzen kann.

BÜCHER. Das unabhängige Literatur- und Hörbuch-Magazin, Mai 2013

[...] Die ebenso detaillierten wie distanzierten Beobachtungen werden immer böartiger, verrückter ...

Der Messechef Leipzig, Martin Buhl-Wagner,

in einem Interview, 19. März 2013

BILD: Wird bei guten Büchern also auch der Chef zum Autogrammjäger?

Buhl-Wagner: »Von der Finnin Satu Taskinen hab ich mir in der naTo tatsächlich gleich dreimal

›Der perfekte Schweinsbraten‹ gekauft und signieren lassen.«

Poimintoja muusta kirjallisesta työstä kirjallisuuden alalla ja asialla

2026	Kiiltomato-lehden toimitusneuvoston kokous lokakuussa
2026	Helsingin kirjamesut lokakuussa, Tommi Melender haastattelee
2026	Yleisöä osallistava „Erzählen im A307“ -kirjallisuusluento, Stuwerviertel-taiteilijaryhmä Pavlic-Pörtl-Schörkhuber-Taskinen, Wien
2026	YLE Kulttuuriykkösen asiantuntijavieraana Erkki Vainikkalan ja Jantso Jokelinin kanssa aiheena Robert Walser. Jakke Holvas toimitti.
2025	Wiener Lichtblicke -Festival avajaiset; Literarischer Gospel Chor mit Tini Trampler & Playbackdolls
2024	Ulkosuomalaiset kirjailijat -Suomen kirjailijaliiton haastattelu Helsingin kirjamesuilla, toinen vieras Pihla Hintikka
2023	Kultursommer Wien -festivaali, Europa blickt auf Wien. Luenta Almut Schmidtin (DE) kanssa
2023	Filosofinen luenta ja sen muuttuminen, essee, Kritiikin Uutiset
2020, 2022	Kirjailijakutsuvieras, luento „Aika ja nykyhetki proosassa“, TEAK
2017	Eine Geschichte über die Zeit, Enttäuschungen und die Hoffnung (suom. Tarina ajasta, pettymyksistä ja toivosta), Neue Rundschau 1/2017, Fischer-Verlag
2015	Hausacher LeseLenz -festivaalin inklusioluento, Saksa
2014	The Impact of Literature -Workshop / Ibsen + Hamsun -päivät, Norja
2011	”Tunteiden mahti” eli todet illuusiot; essee Alexander Klugen elokuvasta Tunteiden mahti ja Tunteiden hellimistä järeällä kalustolla; essee Klugen tekstikokoelmasta Tunteiden kronikka 1 ja 2; Rakkauskoe ja Hautajaisissa läsnä olleet (AK), kaksi käännöstä / Nuori Voima 3-4,
2010	Maailma vapautena, ohjaaja Christoph Schlingensiefin haastattelu, Nuori Voima 2-3
2010	Moraali, myötätunto ja ihmisen osa, essee kirjailija Julia Franckin tuotannosta teoksessa Muistijälkiä, saksankielistä nykykirjallisuutta, Café Voltaire -sarja, Avain
2008	”Vastarintaa ja lohdutusta”, Christine Nöstlingerin haastattelu / Kulttuurivihkot 6
2008	Särkyneen sydämen joukko-oppia ja ”Ihmisellä on oikeus unohtaa”, arvio Maria Kilven (myös Wienin Burgtheaterissa esitetystä näytelmästä) Harmin paikka ja kirjailija-dramaturgin haastattelu / Kulttuurivihkot 4-5
2006	Kerro, kerro ennen kuin olet poissa, essee kärsimyksestä kertomisen moraalista / Kirjallisuusterapia-lehti 2
2005	Wieniläinen paradoksi, essee itävaltalaisesta nykykirjallisuudesta; Dimitré Dinev – kieleenmuuttaja ja Thomas Stangl – unen tuntumassa, kaksi haastattelua; Vaihtokylpyjä (DD) ja Heinä, elo, syys (TS), kaksi käännöstä / Nuori Voima 6

Ote Nuori Voima –lehden avustajapalkinnon (2010) perusteluista, päätoimittaja Martti-Tapio Kuuskoski:

”Wienissä asuva Taskinen tietää, mitä saksalaisessa kulttuurielämässä tapahtuu. Hänen tarjoamansa näkymät ovat tuoreita ja kulttuurin sisältä koettuja, --.”

”Taskinen on kontribuoinut Nuoressa Voimassa monentyyppisillä teksteillä. Oli sitten kyse esseestä, kritiikistä, käännöksestä, katsauksesta tai haastattelusta, Taskinen on suhtautunut antaumuksella työhönsä. Se ei ole itsestäänselvyys freelance-tilanteessa elävälle kirjoittajalle, sillä palkkiot jäävät työmäärään nähdyksi varsin pieniksi. Kunnioitettavaa sitkeyttä, kulttuuritahdon toteumaa!”